

Schol. 85 til Adam. Brem. III, 52 og efter flere islandske Skrifter (Magn. s. berfættis i *Heimskr.* Kap. 13; *Konges-rækken* hos Langeb. Scr. r. Dan. I, 12; Hervar. s. i min Udg. S. 296) var Konge efter Steinkell, medens han i Vestgöotalagen (S. 299) sættes foran denne. Hvis Haakon har regeret efter Steinkell, hvilket synes rimeligst, maa L. 333 være fra omkr. Aar 1070; hvis Vestgöotalagen har Ret, lidt ældre.

22) Nyble, Ekerö socken, Färentuna härad. Upland. L. 357, B. 279, U. F. II, VII, 53. Stenen tro- ligen förstörd.

kuni · auk : kari¹ : raisþu · stin · eftr² — han : uas : buta : bastr : ar (ornament korsar slingan) uþ i : hakunu.

Fonetisk transscription: *Gunni*³ auk *Kári* *ræisþu* *stæin* *æftr* — *hann* *vas* *bónde* *bastr* *er* *bóði*⁴ *i* *Hákunøy*.

22. ¹ B., L. Karl. ² L., B. eftr. ³ U. F. Gunne.

⁴ Det är blott känslan af att en slutformel sådan som denna gerna borde vara i poetisk form, som förmått mig att göra de gjorda, kanske alltför vågsamma antagandena. Två allittererande ord voro gifna, det tredje måste alltså äfvenledes börja med **b**-, hvilken runa synes mig kunna hafva fått rum mellan **r** och ornamentet. Till pt. sg. *bóði* passade emellertid ej den skenbara G. pl. *bónða* i det föreg., som eljes väl läte sig försvara såsom gen. partitivus. Jag har därför fattat ristningen som *bónde* i likhet med min uppfattning af **ar** som *er*. Det är intet ovanligt att finna **a** för *e*, *i*, *æ* i runskrift, åtminstone hvad rotstafvelse beträffar, men äfven i ändelser träffas samma ristning och det t. o. m. liksom här i samma inskrift vexlande med **i**; jfr L. 968. Svårare torde blifva att öfverhufvud motivera pt. *bóði*, isynnerhet uti en inskrift, som genom pt. *ræspi* visar sig höra till de äldsta uppländska. Man väntar stark böjning. Dieterich, *Runen-Sprachschatz*, har pt. **buþi** blott från L. 667, i enlighet med B. 615, men D. I, 61 läser der **buk i** och säger uttryckligen att runan **k** är omisskännlig. Måhända skulle en förnyad granskning, om den blifvit oss förunnad, äfven här kunnat upptäcka ristningen **buk i**, hvilken kan göras sannolik af det mer än vanligt långa af-